

ਵਿਕਾਸ ਬਹਿਲ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.

ਹਜ਼ਾਰਾ ਸਿੰਘ- ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਭਾਗਵੰਤੀ ਅਤੇ ਹੋਰ- ਉੱਤਰਦਾਤਾ

2021 ਦਾ CR ਨੰਬਰ 2558

ਫਰਵਰੀ 25, 2022

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950—ਆਰਟ.227—ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1908—O.6 Rl.4—O.VII, ਨਿਯਮ 11—ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ, 1956—S.6—ਮੁਦਈ/ਜਵਾਬਦਾਰ ਨੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਅਤੇ 20.05.1986 ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੇ S.6 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਸਹਿਪਾਸੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ - 20.05.1986 ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੌਜੂਦਾ ਸਹਿਪਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਮਿਲ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਰੁਤਬਾ ਤੋੜਨ ਕਾਰਨ, ਕੋਈ ਸਹਿਪਾਸਨਰ ਨਹੀਂ 20.05.1986 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੌਜੂਦ ਸੀ—ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ/ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਆਰਡਰ VII R.11 CPC ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ—ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ 20.05.1986 ਦੀ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇਥੋਂ ਕੋਈ ਸਪੁਰਦਗੀ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਵਿੱਚ 25.12.2004 ਦੀ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਫ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸਹਿ-ਸਹਿਯੋਗੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ-ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਅੰਸ਼ਾਂ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਜਾਂ ਸਿਵਲ ਸੋਧ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ, ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੀ ਫਾਈਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਾਰਥਕ ਪਾਇਆ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਵਿਵਾਦਿਤ ਫਰਮਾਨ ਮਿਤੀ 20.05.1986 ਦਾ ਹੈ। ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸਾਰੇ ਤਤਕਾਲੀ ਮੌਜੂਦਾ ਸਹਿਪਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਸੀ ਸਮਝਦਾਰੀ ਅਨੁਸਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਮਿਲ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਪਾਸਰੀ ਦੇ ਰੁਤਬੇ ਦਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਛੋੜਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੋਈ ਵੀ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ/ਮੁਦਈ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਸਹਿਪਾਸੀਆਂ, ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੱਟਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕੋਪਾਰਮੇਨਰੀ ਲਈ ਅਜਨਬੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਰੁਤਬੇ ਦਾ ਵਿਛੋੜਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸਹਿਪਾਸੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਕਦੇ ਇਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਸੀ। ਵਿਵਾਦ

ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਮੁਦਈ ਵਿਚ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੀ ਵਿਵਹਾਰਕ ਵਕਾਲਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਤੱਥ ਸਬੂਤ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਤੱਤ ਨਹੀਂ

ਮਿਲਿਆ। ਦਲੀਲ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਨਾਲ ਕੋਈ ਧੋਖਾਧੜੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਕਤ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਆਰਡਰ VI ਨਿਯਮ 4 ਸੀਪੀਸੀ ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੀਆਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ, ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਵਰਤਮਾਨ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, 'ਧੋਖਾਧੜੀ' ਦਾ ਸ਼ਿਕਰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਪਾਸਿੰਗ ਹਵਾਲਾ ਵਜੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਾਲ ਹੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸ਼ਬਦ 'ਮਿਲੀਭੁਜ'। ਕਿਸੇ ਵੀ ਧੋਖਾਧੜੀ ਜਾਂ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵੇਰਵਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦਾ ਭਰਮ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਚਲਾਕ ਰਸਮੀ ਖਰੜਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਜੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸਲੀਅਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਹੋਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ; ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੁਆਰਾ ਧੋਖਾਧੜੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਯਤਨਾਂ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਮੁਦਈ 20.05.1986 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਉਠਾ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ *ਰਾਜਿੰਦਰ ਬਜੋਰੀਆ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪੇਰਾ)* ਵਿਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜੇਕਰ ਜਵਾਬ ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ ੫)

ਅੱਗੋਂ ਕਿਹਾ ਕਿ, ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸਥਾਈ ਸਮਝਦਿਆਂ, ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ ੭)

ਆਰ.ਐਸ.ਰੰਧਾਵਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ,
ਵੰਸ਼ ਚਾਵਲਾ ਅਤੇ ਕਸਿਸ਼ ਸਾਹਨੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ।
ਐਡਵਰਡ ਆਗਸਟੀਨ ਜਾਰਜ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਤੇ
ਅਬੀਸ਼ਾਈ ਜਾਰਜ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਲਈ।
ਰਾਜਬੀਰ ਸਿੰਘ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 4 ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ।
ਰਾਜਬੀਰ ਸਹਿਰਾਵਤ, ਜੇ. (ਓਰਲ)

(1) ਇਹ ਸਿਵਲ ਜੱਜ (ਜੂਨੀਅਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ), ਡੇਰਾਬੱਸੀ (ਛੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ) ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 01.10.2021 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ/ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ

(Vikas Bahl, J.)

1 ਅਤੇ 2 ਦੁਆਰਾ ਸੀਪੀਸੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(2) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਅਧੀਨ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਮਿਤੀ 20.05.1986 ਹੈ। ਜਾਇਦਾਦ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਮੁਦਈ ਵਿਚ ਦਰਖਾਸਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੱਦੀ/ਸਹਿਜ ਜਾਇਦਾਦ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1/ਮੁਦਈ ਕੋਲ ਉਕਤ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਕੋਈ ਟਿਕਾਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ 25.12.2004 ਤੋਂ ਇੱਕ ਧੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸਹਿਭਾਗੀ ਬਣਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸ ਤਰੀਕ ਤੱਕ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੋਪਰਸਨੇਰੀ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਜਾਇਦਾਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਮਿਤੀ 'ਤੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1/ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਵਿਵਾਦਿਤ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਿਸ ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਮੁਦਈ ਕੋਲ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈਯੋਗ ਦਾਅਵਾ ਜਾਂ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਮੁਦਈ ਦਾ ਕੋਈ ਟਿਕਾਣਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇੱਕ ਤੰਗ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਸੂਟ. ਵਕੀਲ ਨੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਰਾਜਿੰਦਰ ਬਜੋਰੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਹੇਮੰਤ ਕੁਮਾਰ ਜਾਲਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ, 2021 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 5819-5822 (ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ. 2019), 21.09.2021 ਨੂੰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦਾ ਰੂਪ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਉਹ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਰਥਪੂਰਨ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਕੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਅਸਲ ਕਾਰਨ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹੀ ਸਿਰਫ ਚਲਾਕ ਡਰਾਫਟਿੰਗ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਭਰਮ ਹੈ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਜ਼ੋਰ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਦਈ ਕੋਲ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਹੁਕਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਕੋਲ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਧੋਖਾਧੜੀ ਲਈ ਸਿਰਫ ਰਸਮੀ ਦਲੀਲਬਾਜ਼ੀ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਮੁਦਈ/ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ।

(3) ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਮੁਦਈ ਵਿਚ ਵਿਵਸਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ 20.05.1986 ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਧੋਖਾਧੜੀ ਅਤੇ ਮਿਲੀਭੁਗਤ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਹੈ ਜਾਂ ਧੋਖਾਧੜੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਦਾ ਪਤਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਲੱਗ ਸਕੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੰਪੱਤੀ ਇਸਦੀ ਸਹਿ-ਪਾਰਸੀਨਰੀ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਬਹਾਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਹੁਣ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਸਹਿ-ਪਾਰਸਨਰ ਹੋਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਖ਼ਿਜ਼ੇਸ਼ਵਰ ਸਵਰੂਪ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਆਇਸ਼ ਅਗਰਵਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ 1 ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(4) ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੀ ਫਾਈਲ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਾਰਥਕ ਪਾਇਆ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਵਿਵਾਦਿਤ ਫ਼ਰਮਾਨ ਮਿਤੀ 20.05.1986 ਦਾ ਹੈ। ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸਾਰੇ ਤਤਕਾਲੀ ਮੌਜੂਦਾ ਸਹਿਪਾਠੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਸੀ ਸਮਝਦਾਰੀ ਅਨੁਸਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਮਿਲ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਪਾਸਰੀ ਦੇ ਰੁਤਬੇ ਦਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਛੋੜਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੋਈ ਵੀ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ/ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਸਹਿ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕੇ। ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ/ਮੁਦਈ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਸਹਿਪਾਠਿਕਾ, ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੱਟਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕੋਪਾਰਸੇਨਰੀ ਲਈ ਅਜਨਬੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਰੁਤਬੇ ਦਾ ਵਿਛੋੜਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸਹਿਪਾਠੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਕਦੇ ਇਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਸੀ। ਵਿਵਾਦ

(5) ਹਾਲਾਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੀ ਵਿਵਹਾਰਕ ਵਕਾਲਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਤੱਥ ਸਬੂਤ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਾਰਥਕ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰ ਨਾਲ ਕੋਈ ਧੋਖਾਧੜੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਕਤ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਆਰਡਰ VI ਨਿਯਮ 4 ਸੀਪੀਸੀ ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੀਆਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ, ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਵਰਤਮਾਨ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, 'ਧੋਖਾਧੜੀ' ਦਾ ਸ਼ਿਕਰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਪਾਸਿੰਗ ਹਵਾਲਾ ਵਜੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਾਲ ਹੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸ਼ਬਦ 'ਮਿਲੀਭੁਗਤ'। ਕਿਸੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਜਾਂ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵੇਰਵਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦਾ ਭਰਮ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਚਲਾਕ ਰਸਮੀ ਖਰੜਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸਲ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਉਸ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿਚ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ

ਸਮੇਂ ਦੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਹੋਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ; ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੁਆਰਾ ਧੋਖਾਧੜੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਯਤਨਾਂ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਮੁਦਈ 20.05.1986 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਉਠਾ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ *ਰਾਜਿੰਦਰ ਬਜੌਰੀਆ ਦੇ ਕੇਸ* (ਸੁਪੈਰਾ) ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜੇਕਰ ਜਵਾਬ ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪੈਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

XXX XXX XXX XXX

“15. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਵਿਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਕੇਵਲ ਰਸਮੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਅਰਥਪੂਰਨ ਵੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਚਲਾਕ ਡਰਾਫਟ ਨੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦਾ

(Vikas Bahl, J.)

ਭਰਮ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਇੱਕ ਅਰਥਪੂਰਨ ਪੜ੍ਹਨਾ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੇਚੈਨ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਰਹਿਤ ਹਨ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸਦੀ ਸ਼ਕਤੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਸੂਟ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਸੁਣਵਾਈ 'ਤੇ ਹੀ ਕਲੀ ਵਿੱਚ ਚੂਸਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

XXX XXX XXX XXX

(6) ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਪਾਇਆ।

(7) ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸਥਿਰ ਸਮਝਣਾ, ਇਹੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਪੀ ਐਸ ਬਾਜਵਾ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ